

UZ PREMIJERU VERDIJEVOG »DON CARLOSA« U SPLITU

Polovičan dojam

Ono što se moglo čuti i vidjeti ostavilo je dojam neujednačenosti, posebice u pjevačkom pogledu, iako se o konačnom dojmu cjeline može tek nagađati

Otvorenje 54. Splitskog ljeta na Peristilu, s planiranom premijernom izvedbom Verdijeve »Don Carlosa« ostalo je u znaku politike i kiše. S tri kratka (od toga barem dva nepotrebna) govora predstavnika našeg političkog establišmenta, među kojim je govorima dosta neuvijeno izrečena misao kako važnost festivala dokazuje i lista uzvanika (ili tako nekako) – što je poimanje kulture dizajnirano prema u nas općoj razini svijesti – predstava je počela s

nešto zakašnjenja i uskoro bila prekinuta naletom kiše. Sretniji dio publike našao je utočište u kavani »Lvxor« i čekao da se nebo smiluje. Što se konačno i dogodilo, pa se predstava, nastavljena tamo gdje je i prekinuta, uspjela održati do kraja drugog čina. A onda je za vrijeme pauze opet pala kiša....

Ono što se moglo čuti i vidjeti ostavilo je dojam neujednačenosti, posebice u pjevačkom pogledu. Stvarno suveren, i pjevački i scenski, bio

»Prejaki« prostor – »Don Carlos« na Peristilu

je samo Ivica Čikeš kao Kralj Filip, a donekle mu se približila gošća iz Amerike Michele Crider u ulozi Elizabete. Pjevački teška uloga princeze Eболи našla je tek djelomično ispunjenje u tumačenju Ingebjorg Kosmo, dok se odlični Luciano Batinić u maloj ulozi Starog svećenika, treba tek na reprizi dokazati kao Kralj Filip. Za uloge Don Carlosa i markiza Pose angažirani su gosti, Alejandro Roy i Tito You, no za njih se vjerojatno moglo naći adekvatnije tumače i među »domaćim rezervama«.

Peristil se ponovno pokazao »prejakim« prostorom za ovu vrst predstave. Ljepotu vizualnog dojma osigurali su elegantni kostimi Danice De-dijer i oblikovanje svjetla Zorana Mihanovića.

Režiju je potpisao Petar

Selem i ona je ostala, ovo-g puta ponovno, u znaku njegova uglavnom prepoznatljiva konvencionalnog pristupa: s mnogo predvidive (aranžerske) vještine i znatno manje sadržine.

Djirigent Ivan Repušić osigurao je, kao i uvijek, logičan, siguran protok glazbi, s orkestrom kojem bi još trebalo malo retuša, i zborom koji je već tradicionalno bio veoma dobar.

O konačnom dojmu cjeline izvedbe može se tek nagađati, jer do nekoliko glazbeno najljepših prizora, primjerice do onog s Velikim inkvizitorom, predstava naprosto nije stigla. Polovičan dojam, dakle određuje granice i ovog napisa, kako zbog onog što jesmo čuli i vidjeli, tako i zbog onog što nismo.

Bosiljka PERIĆ KEMPF

Suveren i pjevački i scenski – Ivica Čikeš kao Kralj Filip